

**OVERENSKOMST
MELLEM
KONGERIGET DANMARKS REGERING OG
DEN FRANSKE REPUBLIKS REGERING
TIL OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING
FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER OG
FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE OG -OMGÅELSE**

Regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Den Franske Republik,

der ønsker yderligere at udvikle deres økonomiske forbindelser og at styrke deres samarbejde om skatteforhold,

der har til hensigt at indgå en overenskomst til ophævelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter, som er omfattet af denne overenskomst, uden at skabe muligheder for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller skatteomgåelse (herunder gennem utilsigtet anvendelse af skatteaftaler (treaty-shopping) med henblik på at opnå de lempelser, som denne overenskomst giver adgang til, til indirekte fordel for personer, som er hjemmehørende i tredjestater),

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Personer omfattet af overenskomsten

1. Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Ved anvendelsen af denne overenskomst skal indkomst, som erhverves af eller gennem et interessentskab eller en anden lignende enhed (herunder en gruppe af personer), der behandles som helt eller delvist skattemæssigt transparent efter skattelovgivningen i en af de kontraherende stater, anses for at være indkomst for en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, men kun i det omfang at indkomsten ved beskatningen i denne stat behandles som indkomst for en person, der er hjemmehørende i denne stat.

Hvis interessentskabet eller en anden lignende enhed (herunder en gruppe af personer), der behandles som helt eller delvist skattemæssigt transparent efter skattelovgivningen i en af de kontraherende stater, er etableret i en tredjestat, skal denne indkomst dog kun anses for at være indkomst for en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, hvis denne tredjestat også behandler interessentskabet eller enhver anden lignende enhed (herunder en gruppe af personer) som helt eller delvist skattemæssigt transparent, og hvis den med den kontraherende stat, hvorfra indkomsten hidrører, har indgået en aftale om administrativ bistand med henblik på at forhindre skatteunddragelse og skatteomgåelse.

Bestemmelserne i dette stykke skal ikke finde anvendelse på indkomst, som erhverves af eller gennem et interessentskab eller en anden lignende enhed (herunder en gruppe af personer), der er hjemmehørende i Frankrig efter artikel 4, stk. 4.

Artikel 2

Skatter omfattet af overenskomsten

1. Denne overenskomst finder anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller af dens lokale eller regionale myndigheder, uanset hvordan de opkræves.

2. Som indkomstskatter anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, såvel som skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, er især:

a) i Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten,
- (ii) den kommunale indkomstskat,

(herefter omtalt som "dansk skat")

b) i Frankrig:

- (i) indkomstskatten ("l'impôt sur le revenu"),
- (ii) selskabsskatten ("l'impôt sur les sociétés"),
- (iii) det supplerende selskabsskattebidrag ("les contributions sur l'impôt sur les sociétés"),
- (iv) det generelle socialsikringsbidrag ("contributions sociales généralisées"), bidrag til dækning af underskuddet på de sociale sikringsordninger ("contributions pour le remboursement de la dette sociale"),

herunder enhver kildeskat eller forskudsbetaling med hensyn til de fornævnte skatter;

(herefter omtalt som "fransk skat")

4. Overenskomsten finder endvidere anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for undertegnelse af denne overenskomst pålignes som tillæg til, eller i stedet for, de eksisterende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3 Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene "en kontraherende stat" og "den anden kontraherende stat" betyder Danmark eller Frankrig, alt efter sammenhængen,
- b) udtrykket "Danmark" betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland,
- c) udtrykket "Frankrig" betyder Den Franske Republiks europæiske områder/departementer og dens oversøiske områder og territorier, der er opført i Protokollen, herunder disses søterritorium og ethvert havområde, der ligger ud over det nævnte søterritorium, og inden for hvilket Den Franske Republik i overensstemmelse med international ret har suverænitetsrettigheder eller udøver sin jurisdiktion med henblik på udforskning og udnyttelse af havbundens naturforekomster, dens undergrund og de overliggende vande,
- d) udtrykket "person" omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer,
- e) udtrykket "selskab" betyder enhver juridisk person eller enhver enhed, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person,
- f) udtrykket "foretagende" anvendes om enhver form for udøvelse af erhvervsvirksomhed,
- g) udtrykkene "foretagende i en kontraherende stat" og "foretagende i den anden kontraherende stat" betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat,
- h) udtrykket "international trafik" betyder enhver transport med skib eller fly, som anvendes af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en kontraherende stat, undtagen når sådan transport udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat,

- i) udtrykket "anerkendt pensionsinstitut" i en stat betyder en enhed eller et arrangement, som er etableret i denne stat, og som behandles som en selvstændig person efter denne stats skattelovgivning, og
 - (i) som er etableret og udelukkende eller næsten udelukkende drives med henblik på at administrere pensionsydelse eller at stille sådanne ydelser og dertil hørende fordele til rådighed for fysiske personer, og som sådan er reguleret af denne stat eller en af dens politiske underafdelinger eller lokale og regionale myndigheder, eller
 - (ii) som er etableret og udelukkende eller næsten udelukkende drives med henblik på at foretage investeringer til fordel for enheder eller arrangementer som nævnt i underafsnit (i),
- j) udtrykket "kompetent myndighed" betyder
 - (i) i Danmark:
Skatteministeren eller ministerens befuldmægtigede stedfortræder,
 - (ii) i Frankrig:
Finansministeren eller ministerens befuldmægtigede stedfortræder,
- k) udtrykket "statsborger" betyder i forhold til en kontraherende stat:
 - (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat, og
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i den kontraherende stat,
- l) udtrykket "erhvervsvirksomhed" omfatter udøvelse af frit erhverv og udøvelse af anden virksomhed af uafhængig karakter.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove går forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4 Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "hjemmehørende i en kontraherende stat", enhver person som efter lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal eller regional myndighed samt de offentligretlige juridiske personer af denne stat, af dennes politiske underafdelinger eller af dennes lokale eller regionale myndigheder såvel som et anerkendt pensionsinstitut i denne stat. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stk. 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status som følger:

- a) Han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, anses han for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser).
- b) Hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, anses han for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold.
- c) Hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har ophold i nogen af dem, anses han for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger.
- d) Hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, afgør de kontraherende staters kompetente myndigheder spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stk. 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, anses denne for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

4. Udtrykket "hjemmehørende i en kontraherende stat" omfatter, når denne kontraherende stat er Frankrig, ethvert interessentskab eller enhver anden lignende enhed (herunder en gruppe af personer):

- a) som har sin virkelige ledelse i Frankrig,
- b) som er skattepligtig i Frankrig, og
- c) hvis aktionærer, anpartshavere eller medlemmer alle, i henhold til skattelovgivningen i Frankrig, er personligt skattepligtige dertil af deres andel af overskuddet fra det

pågældende interessentskab eller anden lignende enhed (herunder en gruppe af personer).

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "fast driftssted" et fast forretningssted, hvor igennem et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket "fast driftssted" omfatter især:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes,
- b) en filial,
- c) et kontor,
- d) en fabrik,
- e) et værksted, og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. a) En byggeplads, et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis aktiviteterne varer mere end 12 måneder.

b) En installation eller borerig eller et skib, der anvendes til efterforskning af naturforekomster, udgør kun et fast driftssted, hvis aktiviteterne varer mere end 12 måneder.

4. Ved anvendelsen af stk. 3, litra b, anses virksomhed udøvet af et foretagende, som er nært forbundet med et andet foretagende, for at være udøvet af det nært forbundne foretagende, hvis den virksomhed, der udøves af de to foretagender det samme sted, udgør gensidigt supplerende funktioner, som indgår i en samlet udøvelse af erhvervsvirksomhed.

5. Uanset de forudgående bestemmelser i denne artikel omfatter udtrykket "fast driftssted" ikke:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet,
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering,
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende,

- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet,
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver form for virksomhed for foretagendet, som ikke er opført i litra a-d, forudsat at denne aktivitet er af forberedende eller hjælpende karakter,
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de aktiviteter, der er nævnt i litra a-e, forudsat at den samlede virksomhed i det faste forretningssted, som er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

6. Stk. 5 finder ikke anvendelse på et fast forretningssted, som anvendes eller opretholdes af et foretagende, hvis det samme foretagende eller et nært forbundet foretagende driver erhvervsvirksomhed det samme sted eller et andet sted i den samme kontraherende stat, og

- a) dette sted eller andet sted udgør et fast driftssted for foretagendet eller det nært forbundne foretagende efter bestemmelserne i denne artikel, eller
- b) den samlede virksomhed, som er et resultat af kombinationen af virksomheden udøvet af de to foretagender det samme sted, eller af det samme foretagende eller nært forbundne foretagender de to steder, ikke er af forberedende eller hjælpende karakter,

forudsat at den erhvervsvirksomhed, som udøves af de to foretagender det samme sted, eller som udøves af det samme foretagende eller nært forbundne foretagender de to steder, udgør gensidigt supplerende funktioner, som indgår i en samlet udøvelse af erhvervsvirksomhed.

7. Hvis en person handler i en kontraherende stat på et foretagendes vegne og i forbindelse hermed sædvanligvis indgår aftaler eller sædvanligvis spiller en afgørende rolle ved indgåelsen af aftaler, som rutinemæssigt indgås uden væsentligt at blive ændret af foretagendet, og disse aftaler er

- a) i foretagendets navn, eller
- b) vedrører overdragelse af ejerskab til eller tildeling af rettighed til at anvende formuegoder ejet af foretagendet eller som foretagendet har ret til at anvende, eller
- c) vedrører levering af foretagendets tjenesteydelser,

anses dette foretagende uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2, og medmindre

bestemmelserne i stk. 8 medfører andet, for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til det, som er nævnt i stk. 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted (bortset fra et fast forretningssted, hvor stk. 6 finder anvendelse), ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i det nævnte stykke.

8. Stk. 7 finder ikke anvendelse, hvis personen, som handler i en kontraherende stat på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den førstnævnte stat som uafhængig repræsentant og handler for foretagendet inden for rammerne af denne erhvervsvirksomhed. Hvis en person udelukkende eller næsten udelukkende handler på vegne af et eller flere foretagender, som denne person er nært forbundet med, anses denne person ikke for at være en uafhængig repræsentant i dette stykkes betydning med hensyn til ethvert sådant foretagende.

9. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden kontraherende stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), medfører ikke i sig selv, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

10. Ved anvendelsen af denne artikel anses en person eller et foretagende for at være nært forbundet med et foretagende, hvis, når alle relevante forhold og omstændigheder tages i betragtning, den ene kontrolleres af den anden, eller begge kontrolleres af de samme personer eller foretagender. Under alle omstændigheder anses en person eller et foretagende for at være nært forbundet med et foretagende, hvis den ene direkte eller indirekte besidder mere end 50 pct. af de retmæssige andele i den anden (eller, når der er tale om et selskab, mere end 50 pct. af den samlede stemmeandel såvel som af værdien af selskabets aktier, eller af de retmæssige egenkapitalandele i selskabet), eller hvis en anden person eller et andet foretagende direkte eller indirekte besidder mere end 50 pct. af de retmæssige andele (eller, når der er tale om et selskab, mere end 50 pct. af den samlede stemmeandel såvel som af værdien af selskabets aktier, eller af de retmæssige egenkapitalandele i selskabet) i personen og foretagendet eller i de to foretagender.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst af landbrug eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket "fast ejendom" tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket omfatter i alle tilfælde tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i landbrug og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe og fly anses ikke for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stk. 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje, bortforpagtning eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stk. 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste, der henføres til det faste driftssted efter bestemmelserne i stk. 2, beskattes i den anden stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel og artikel 22 er den fortjeneste, som i hver kontraherende stat kan henføres til det faste driftssted som nævnt i stk. 1, den fortjeneste, som det faste driftssted især i sine forbindelser med andre dele af foretagendet kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, i betragtning af de udførte funktioner, de anvendte aktiver og de risici, som foretagendet har påtaget sig gennem det faste driftssted og gennem andre dele af foretagendet.

3. Hvis en kontraherende stat i medfør af stk. 2 regulerer den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted tilhørende et foretagende i en af de kontraherende stater, og i overensstemmelse hermed beskatter foretagendets fortjeneste, som er blevet beskattet i den anden stat, skal denne anden stat foretage en passende regulering af den skat, der pålægges denne fortjeneste, i det omfang det er nødvendigt for at undgå dobbeltbeskatning af fortjenesten. Ved fastsættelsen af en sådan regulering skal de kontraherende staters kompetente myndigheder om nødvendigt konsultere hinanden.

4. Hvis fortjeneste omfatter indkomster, som er behandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, berøres bestemmelserne i disse artikler ikke af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

International skibsfart og luftfart

1. Fortjeneste ved skibs- og luftfartsvirksomhed i international trafik kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.
2. Ved anvendelsen af denne artikel medregnes følgende til fortjeneste ved drift af skibe og fly i international trafik:
 - a) fortjeneste ved udlejning af skibe eller fly med besætning ("timecharter" eller "voyagecharter"), når de pågældende skibe og fly anvendes i international trafik,
 - b) fortjeneste ved udlejning af skibe eller fly uden besætning ("bareboatcharter"), når sådan udlejning har nær tilknytning til drift af skibe eller fly i international trafik, og
 - c) fortjeneste ved anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhængere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af gods og varer, når sådan anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje, har nær tilknytning til drift af skibe eller fly i international trafik.
3. Hvis en rederivirksomheds virkelige ledelse har sit sæde ombord på et skib, skal det anses for at være beliggende i den kontraherende stat, hvor skibets hjemhavn er beliggende, eller, hvis der ikke er en sådan hjemhavn, i den kontraherende stat, hvor rederen af skibet er hjemmehørende.
4. Bestemmelserne i stk.1 og 2 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.
5. Fra den dag, hvor denne overenskomst finder anvendelse for første gang i henhold til artikel 31, stk. 2, til den dag hvor overenskomsten ophører med at finde anvendelse efter artikel 32, skal de bestemmelser, der blev vedtaget ved noteveksling af 28. februar 1930 mellem Danmark og Frankrig vedrørende beskatning af fortjeneste ved skibs- og luftfart ikke finde anvendelse.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden kontraherende stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt konsultere hinanden.

Artikel 10 Udbytter

1. Udbytte udbetalt af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Udbytte udbetalt af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan dog også beskattes i denne stat efter denne stats lovgivning, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den pålignede skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis den retmæssige ejer er et selskab, som i en uafbrudt periode på 365 dage indbefattet den dag, hvor udbyttet udbetales, direkte ejer mindst 10 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet (ved opgørelsen af denne periode tages der ikke hensyn til ændringer i ejerforhold, som er en direkte følge af omstrukturering af selskaber, såsom fusion eller spaltning af det selskab, som ejer aktierne, eller som udbetaler udbyttet),
- b) 15 pct. af udbyttets bruttobeløb i alle andre tilfælde.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket "udbytte" som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier, "jouissance"-aktier eller "jouissance"-rettigheder, mineaktier, stifteraktier eller andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst, der behandles som en udlodning efter skattelovgivningen i den kontraherende stat, hvor det udloddende selskab er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selvom det udbetalte udbytte eller den ikke-

udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

6. a) Udbytte udloddet af indkomst eller fortjeneste fra fast ejendom omfattet af artikel 6 af en investeringsenhed etableret i en kontraherende stat,
(i) som udlodder det meste af denne indkomst årligt, og
(ii) hvis indkomst eller fortjeneste fra sådan fast ejendom er fritaget for skat,
til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat kan beskattes i denne anden stat.

b) Sådanne udbytter kan dog også beskattes i den førstnævnte stat i henhold til skattelovgivningen i denne stat, men den skat, der pålægges, må ikke overstige 15 pct. af bruttobeløbet af udbytterne, hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og direkte eller indirekte besidder en kapitalandel, der repræsenterer mindre end 10 pct. af denne enheds kapital.

Når den retmæssige ejer af sådanne udbytter direkte eller indirekte ejer en kapitalandel, der repræsenterer 10 pct. eller mere af kapitalen i dette selskab eller denne enhed, kan udbyttet beskattes efter den sats, der er fastsat i den nationale lovgivning i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket "renter" som anvendt i denne artikel betyder indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg ved for sen betaling anses ikke for at være renter ved anvendelsen af denne artikel.

3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler renter, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12 Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket "royalties" som anvendt i denne artikel betyder betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger vedrørende industrielle, forretningsmæssige eller videnskabelige erfaringer.

3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under behørig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som nævnt i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagedet), kan beskattes i denne anden stat.
3. Fortjeneste ved afhændelse af ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et foretagende, og som består af skibe eller fly, der anvendes af det foretagende i international trafik eller rørlig ejendom, som hører til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagedets virkelige ledelse har sit sæde.
4. Fortjeneste ved afhændelse af containere (herunder anhængere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af gods og varer i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagedets virkelige ledelse har sit sæde.
5. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier eller dermed sammenlignelige interesser såsom interesser i et interessentskab eller en fond, kan beskattes i den anden kontraherende stat, hvis mere end 50 pct. af værdien af disse aktier eller dermed sammenlignelige interesser på noget tidspunkt inden for 365 dage forud for afhændelsen direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom som defineret i artikel 6 beliggende i den anden kontraherende stat. Ved anvendelsen af denne bestemmelse, skal der ikke tages hensyn til faste ejendomme, som hører til et sådant selskabs, fonds eller enheds egen virksomhed.
6. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end dem, der er nævnt i stk. 1, 2, 3, 4 og 5, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Artikel 14

Indkomst ved arbejde i ansættelsesforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 15, 17 og 19 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved arbejde i ansættelsesforhold, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved arbejde i ansættelsesforhold udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i nogen 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de forudgående bestemmelser i denne artikel kan vederlag, som erhverves for arbejde i ansættelsesforhold udført ombord på et skib eller et fly anvendt i international trafik af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 15

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16

Optrædende kunstnere, sportsudøvere og modeller

1. Uanset bestemmelserne i artikel 14 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver eller som model, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

Uanset bestemmelserne i artikel 14 og 21, kan en kunstner, en sportsudøver eller en model, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som erhverver indkomst fra den anden kontraherende stat for præstationer, der ikke kan adskilles fra dennes professionelle ry, beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Hvor indkomst hidrørende fra aktiviteter eller præstationer nævnt i stk. 1 ikke tilfalder kunstneren, sportsudøveren eller modellen personligt, men en anden person, uanset om denne person er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, kan sådan indkomst, uanset bestemmelserne i artikel 14 og 21, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens, sportsudøverens eller modellens aktiviteter eller præstationer udøves, stilles til rådighed eller bruges.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst, der erhverves ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsudøvere eller modeller, hvis besøget i denne stat helt eller delvist er understøttet af offentlige midler fra den anden kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren eller modellen er hjemmehørende, eller fra denne stats politiske underafdelinger eller lokale eller regionale myndigheder eller offentligretlige enheder. I sådanne tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren, sportsudøveren eller modellen er hjemmehørende.

Artikel 17

Pensioner

1. Medmindre andet følger af artikel 19, stk. 2, kan pensioner og lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten dette sker i forbindelse med tidligere ansættelse eller ikke, kun beskattes i denne anden stat.
2. Uanset bestemmelserne i stk. 1, kan sådanne pensioner og lignende vederlag beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:
 - a) bidrag indbetalt af den berettigede til pensionsordningen blev fradraget i den berettigedes skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat, eller
 - b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver til pensionsordningen ikke var skattepligtig indkomst for den berettigede i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat.
 - c) pensioner er ydet i henhold til den sociale sikringslovgivning i den førstnævnte kontraherende stat.

Artikel 18
Sociale sikringsydelser og lignende betalinger

1. Medmindre andet følger af artikel 17, stk. 2, litra c, kan betalinger modtaget af en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i henhold til den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. Legater og studie- eller kunstnerstøtte modtaget af en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, fra offentlige midler i den anden kontraherende stat eller en politisk underafdeling eller en lokal eller regional myndighed i denne stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 19

Offentligt hverv

1. a) Gage, løn og andre lignende vederlag, der udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal eller regional myndighed, eller af en deres offentligretlige juridiske personer, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, underafdeling, myndighed eller juridiske person, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
- b) Sådan gage, løn og andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne anden stat, og den pågældende er hjemmehørende og statsborger i denne stat uden samtidig at være statsborger i den førstnævnte stat.
2. a) Pensioner og andre lignende vederlag, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal eller regional myndighed eller af en af deres offentligretlige juridiske personer – eller af midler tilvejebragt af disse – til en fysisk person i forbindelse med udøvelse af hverv for denne stat, underafdeling, myndighed eller juridisk person, kan uanset bestemmelserne i stk.1 kun beskattes i denne stat.
- b) Sådanne pensioner og andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis den pågældende er hjemmehørende og statsborger i denne stat uden samtidig at være statsborger i den førstnævnte stat.
3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17 finder anvendelse på gage, løn, pensioner og andre lignende vederlag for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal eller regional myndighed, eller en af deres offentligretlige juridiske personer.

Artikel 20
Studerende

Beløb, som modtages med henblik på underhold eller uddannelse af en studerende eller lærling, som er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 21

Anden indkomst

1. Indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stk.1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stk. 2, hvis indkomstens modtager, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

Artikel 22 Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) Når en person, som er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Frankrig (undtagen i det omfang, at disse bestemmelser udelukkende muliggør beskatning i Frankrig, fordi indkomsten også er indkomst erhvervet af en person, der er hjemmehørende i Frankrig), skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Frankrig.
- b) Sådant fradrag kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Frankrig.
- c) Når en person, som er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Frankrig, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten indrømme fradrag for den del af indkomstskatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Frankrig.

2. I Frankrig skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) Uanset enhver anden bestemmelse i denne overenskomst, skal indkomst, der kan beskattes eller kun kan beskattes i Danmark efter bestemmelserne i overenskomsten, tages i betragtning ved beregningen af den franske skat, når sådan indkomst ikke er fritaget for selskabsskat efter fransk national ret. I så fald skal den danske skat ikke fradrages i sådan indkomst, men en person, der er hjemmehørende i Frankrig, skal, med de betingelser og begrænsninger, der er fastsat i nr. (i) og (ii), være berettiget til fradrag i den franske skat. Sådant fradrag skal være lig med
 - (i) i tilfælde af anden indkomst end den, der er nævnt under nr. (ii), den franske skat, der kan henføres til sådan indkomst, forudsat at personen, der er hjemmehørende i Frankrig, faktisk er underlagt dansk beskatning af denne indkomst,
 - (ii) i tilfælde af indkomst, der er omfattet af selskabsskat, som henvist til i artikel 7 og artikel 13, stk. 2, og i tilfælde af indkomst, som henvist til i artikel 10, artikel 13, stk. 1 og 5, artikel 14, stk. 3, artikel 15, artikel 16, stk. 1 og 2, og artikel 18, størrelsen af den skat, der er betalt i Danmark efter bestemmelserne i disse artikler. Sådant fradrag skal dog ikke overstige den franske skat, der kan henføres til sådan indkomst.

b)

- (i) Med udtrykket “den franske skat, der kan henføres til sådan indkomst”, som anvendt i litra a, forstås
- når skatten af sådan indkomst beregnes ved anvendelse af en forholdsmæssig sats, størrelsen af den pågældende nettoindkomst multipliceret med den sats, der faktisk gælder for denne indkomst,
 - når skatten af sådan indkomst beregnes ved anvendelse af en progressiv skala, størrelsen af den pågældende nettoindkomst multipliceret med den sats, der fremkommer af forholdet mellem den skat, der faktisk skal betales af den samlede nettoindkomst, der er skattepligtig efter fransk ret, og beløbet af denne samlede nettoindkomst.
- (ii) Med udtrykket “den skat, der er betalt i Danmark”, som anvendt i litra a, forstås den skat, der faktisk og endeligt afholdes for de pågældende indkomster efter bestemmelserne i overenskomsten, af en person, der er hjemmehørende i Frankrig, og som beskattes af disse indkomster efter fransk ret.
3. Når en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager pensioner eller andet lignende vederlag, som efter bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, kan beskattes i den anden kontraherende stat, skal denne anden stat indrømme et fradrag i personens indkomstskat svarende til den indkomstskat, som er betalt i den førstnævnte stat uden at overstige den skat, der kan henføres til sådan indkomst i denne anden stat. I et sådant tilfælde, skal der ikke indrømmes fradrag som nævnt i stk. 1 og 2 i denne artikel.

Artikel 23

Ikke-diskriminering

1. Fysiske personer, der er statsborgere i en kontraherende stat, kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som fysiske personer, der er statsborgere i denne anden kontraherende stat, under samme forhold – særligt med hensyn til bopæl – er eller måtte blive undergivet.

2. Statsløse personer, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke i nogen af de kontraherende stater undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning eller dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold – særligt med hensyn til bopæl – er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af civilstand eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende i denne stat.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, artikel 11, stk. 4 eller artikel 12, stk. 4, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fradrages ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte kontraherende stat er eller måtte blive undergivet.

6. Denne artikel skal ikke fortolkes således, at nogen af de kontraherende stater forpligtes til at indrømme fysiske personer, der ikke er hjemmehørende i denne stat, nogen personlige fradrag, lempelser eller nedsættelser af skat, som indrømmes til fysiske personer, der er hjemmehørende i denne stat.

7. Hvis nogen bilateral traktat eller aftale mellem de kontraherende stater, bortset fra denne overenskomst, indeholder en klausul om ikke-diskriminering eller en mestbegunstigelsesklausul, er det forstået, at sådanne klausuler ikke skal finde anvendelse i skattemæssige forhold.

8. Bestemmelserne i denne artikel finder uanset bestemmelserne i artikel 2 anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 24

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af den ene eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse kontraherende staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i en af de kontraherende stater. Sagen skal indbringes inden tre år fra det tidspunkt, hvor der første gang er givet underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med overenskomstens bestemmelser.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også konsultere hinanden om ophævelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan kommunikere direkte med hinanden, herunder gennem et fælles udvalg bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på at opnå enighed inden for rammerne af de forudgående stykker.

Artikel 25

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater eller af deres politiske underafdelinger eller lokale eller regionale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stk.1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsafølgning eller afgørelser af klager med hensyn til de skatter, der er nævnt i stk.1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Oplysninger, som modtages af en kontraherende stat, kan uanset det forudgående anvendes til andre formål, når sådanne oplysninger kan anvendes til sådanne andre formål efter lovgivningen i begge stater, og den kompetente myndighed i den stat, der meddeler oplysningerne, giver tilladelse til sådant brug.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger efter denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte de foranstaltninger, der er til rådighed for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, uanset om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det forudgående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stk. 3, men i intet tilfælde kan sådanne begrænsninger fortolkes sådan, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen national interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stk. 3 fortolkes sådan, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om en persons ejerforhold.

Artikel 26

Bistand ved inddrivelse af skatter

1. De kontraherende stater yder hinanden bistand ved inddrivelse af skattekrav. Denne bistand er ikke begrænset af artikel 1 og 2. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan ved gensidig aftale fastsætte nærmere regler for anvendelsen af denne artikel.

2. Udtrykket "skattekrav" betyder i denne artikel et skyldigt beløb vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale eller regionale myndigheder, så længe sådan beskatning ikke er i strid med denne overenskomst eller med andet juridisk instrument, som de kontraherende stater er deltagere i, såvel som renter, administrative bøder og omkostninger i forbindelse med inddrivelse og sikring af sådanne beløb.

3. Når en kontraherende stats skattekrav kan inddrives efter denne stats lovgivning, og den person, som skylder beløbet, ikke efter denne stats lovgivning kan gøre indsigelser mod inddrivelsen på dette tidspunkt, skal dette skattekrav på anmodning fra den kompetente myndighed i denne stat anerkendes af den anden stats kompetente myndighed med henblik på inddrivelse. Skattekravet skal inddrives af denne anden stat efter de bestemmelser, der efter denne anden stats lovgivning gælder for inddrivelse af skattekrav, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav.

4. Når en kontraherende stats skattekrav er af en sådan karakter, at denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen af kravet, skal dette skattekrav på anmodning af denne stats kompetente myndighed anerkendes af den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på iværksættelse af sådanne foranstaltninger. Denne anden stat skal iværksætte foranstaltninger med henblik på sikring af skattekravet efter bestemmelserne i denne anden stats lovgivning, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav, uanset om skattekravet på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne iværksættes, ikke kan inddrives i den førstnævnte stat, og uanset om den person, som skylder beløbet, kan gøre indsigelser mod inddrivelsen.

5. Et skattekrav, som er anerkendt af en kontraherende stat efter stk. 3 eller 4, skal uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4 ikke i denne stat undergives de tidsfrister eller gives nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for et skattekrav efter denne stats lovgivning på grund af kravets karakter. Endvidere skal et skattekrav, som anerkendes af en kontraherende stat efter stk. 3 og 4, ikke i denne stat have nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for dette skattekrav efter den anden kontraherende stats lovgivning.

6. Søgsmål med hensyn til eksistensen eller gyldigheden af en kontraherende stats skattekrav, eller med hensyn til beløbets størrelse, kan ikke indbringes for domstole eller administrative myndigheder i den anden kontraherende stat.

7. Hvis et skattekrav på et tidspunkt efter fremsættelse af en anmodning fra en kontraherende stat efter stk. 3 eller 4, og før den anden kontraherende stat har inddrevet og overført det pågældende skattekrav til den førstnævnte stat, ophører med at være

- a) for så vidt angår en anmodning efter stk. 3, et skattekrav i den førstnævnte stat, som kan inddrives efter denne stats lovgivning, og hvor den person, som skylder beløbet, på dette tidspunkt efter lovgivningen i denne stat ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen, eller
- b) for så vidt angår en anmodning efter stk. 4, et skattekrav i den førstnævnte stat, hvor denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen,

skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat straks underrette den kompetente myndighed i den anden stat herom, og efter den anden stats valg skal den førstnævnte stat enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.

8. Bestemmelserne i denne artikel kan i intet tilfælde fortolkes sådan, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almene interesser (ordre public),
- c) at yde bistand, hvis den anden kontraherende stat ikke har iværksat alle rimelige foranstaltninger til inddrivelse henholdsvis sikring af skattekravet, som kan iværksættes efter denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis,
- d) at yde bistand i tilfælde, hvor den administrative byrde for denne stat klart ikke står mål med de fordele, som den anden kontraherende stat vil opnå.

Artikel 27

Personer ansat ved diplomatiske og konsulære repræsentationer

1. Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som ansatte ved diplomatiske eller konsulære repræsentationer og ansatte ved faste delegationer af internationale organisationer nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.
2. Uanset bestemmelserne i artikel 4 skal en fysisk person, der er ansat ved en diplomatisk eller konsulær repræsentation eller en fast delegation af en kontraherende stat, som er beliggende i den anden kontraherende stat eller i et tredjeland, efter overenskomsten anses for at være hjemmehørende i udsenderstaten, hvis:
 - a) denne i overensstemmelse med folkeretten ikke er skattepligtig i modtagerstaten af indkomst fra kilder uden for denne stat eller af formue beliggende uden for denne stat, og
 - b) denne i udsenderstaten er omfattet af samme forpligtelser med hensyn til skat af sin samlede indkomst, som personer, der er hjemmehørende i denne stat.
3. Overenskomsten finder ikke anvendelse på internationale organisationer, på organer eller embedsmænd deraf og på personer, der er ansat ved en diplomatisk eller konsulær repræsentation eller en fast delegation af et tredjeland, der er til stede i en kontraherende stat og ikke i nogen af de kontraherende stater behandles som hjemmehørende med hensyn til indkomstskatter.

Artikel 28

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af de kontraherende staters territorium, som specifikt er udelukket fra overenskomstens anvendelsesområde, eller til enhver stat eller et hvert område, for hvis internationale relationer Danmark eller Frankrig er ansvarlig, og som pålægger skatter af tilsvarende karakter som dem, der er omfattet af overenskomsten. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra den dato og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der udveksles ad diplomatisk vej eller på anden måde i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, omfatter opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 32 også, på samme måde som angivet i nævnte artikel, anvendelsen af overenskomsten på de dele af de kontraherende staters territorium eller de stater eller områder, hvortil den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 29

Berettigelse til fordele

Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst gives der ikke fordele efter denne overenskomst for så vidt angår indkomst, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med noget arrangement eller nogen transaktion, som direkte eller indirekte resulterede i denne fordel, medmindre det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 30
Anvendelse af overenskomsten

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan bestemme, hvordan denne konvention skal anvendes.

2. I særdeleshed skal personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, for at opnå de fordele, der er omhandlet i artikel 10, 11 og 12, fremvise en hjemstedserklæring, medmindre de kompetente myndigheder bestemmer andet.

Artikel 31 Ikrafttræden

1. De kontraherende stater skal underrette hinanden om opfyldelsen af de procedurer, der er nødvendige for denne overenskomsts ikrafttræden.

2. Overenskomsten træder i kraft den første dag efter den dato, hvor den sidste af disse underretninger er modtaget, og dens bestemmelser har virkning:

a) I Danmark:

- (i) for så vidt angår kildeskatter, på beløb, der betales den 1. januar i det første kalenderår, der følger det år, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere, og
- (ii) for så vidt angår andre skatter, for indkomstår, som begynder den 1. januar i det første kalenderår, der følger det år, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere.

b) I Frankrig:

- (i) for så vidt angår kildeskatter, på beløb, der er skattepligtige efter det kalenderår, hvor overenskomsten træder i kraft,
- (ii) for så vidt angår andre indkomstskatter end kildeskatter, for indkomst, der, alt efter omstændighederne, vedrører ethvert kalenderår eller enhver regnskabsperiode, som begynder efter det kalenderår, hvor denne overenskomst træder i kraft,
- (iii) for så vidt angår andre skatter, for beskatning hvor den skatteudløsende begivenhed finder sted efter det kalenderår, hvor overenskomsten træder i kraft

3. Når en fysisk person, der

- a) var hjemmehørende i en af de kontraherende stater på datoen for undertegnelse af overenskomsten, og
- b) på denne dato modtog pensioner eller andet lignende vederlag hidrørende fra den anden kontraherende stat, som kun var skattepligtige i den førstnævnte kontraherende stat i henhold til lovgivningen i den anden kontraherende stat,

skal sådanne pensioner eller andet lignende vederlag, uanset bestemmelserne i overenskomstens artikel 17, kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, så længe personen forbliver hjemmehørende i denne stat.

Artikel 32

Opsigelse

Denne overenskomst forbliver i kraft på ubestemt tid. Hver af de kontraherende stater kan dog opsige overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give underretning om opsigelse mindst seks måneder før udgangen af ethvert kalenderår. I så fald ophører overenskomsten med at have virkning:

a) I Danmark

- (i) for så vidt angår kildeskatter, på beløb, der betales den 1. januar i det første kalenderår, der følger det år, hvor underretningen om opsigelse er givet, eller senere, og
- (ii) for så vidt angår andre skatter, for indkomstår, som begynder den 1. januar i det første kalenderår, der følger det år, hvor underretningen om opsigelse er givet, eller senere.

b) I Frankrig:

- (i) for så vidt angår kildeskatter, på beløb, der er skattepligtige efter det kalenderår, hvor underretning om opsigelse er givet,
- (ii) for så vidt angår andre indkomstskatter end kildeskatter, for indkomst, der, alt efter omstændighederne, vedrører ethvert kalenderår eller enhver regnskabsperiode, som begynder efter det kalenderår, hvor underretning om opsigelse er givet,
- (iii) for så vidt angår andre skatter, for beskatning hvor den skatteudløsende begivenhed finder sted efter det kalenderår, hvor underretning om opsigelse er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Paris den 4. februar 2022, på dansk og fransk, begge med samme gyldighed.

For regeringen i Kongeriget
Danmark

For regeringen i Den
Franske Republik

Nicolai WAMMEN
Finansminister

Bruno Le Maire
Økonomi-, Finans- og
Genopretningsminister

Protokol

På tidspunktet for undertegnelsen af Overenskomsten til ophævelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter og forhindring af skatteunddragelse og -omgåelse (i det følgende benævnt "Overenskomsten" er Kongeriget Danmarks regering og Den Franske Republiks regering blevet enige om, at følgende bestemmelser skal udgøre en integreret del af Overenskomsten.

1. I forhold til artikel 3, stk. 1, litra c, er de franske oversøiske områder og territorier Guadeloupe, Guyane, Martinique, Réunion og Mayotte. Den franske kompetente myndighed skal ad diplomatisk vej underrette den danske kompetente myndighed om enhver ændring af denne liste.

2. For så vidt angår artikel 3 er der enighed om, at ordene "anerkendt pensionsinstitut" i Frankrigs tilfælde omfatter "Fonds de réserve pour les retraites".

3. Uanset andre bestemmelser i denne overenskomst, er kollektive investeringsenheder, der er omfattet af direktiv 2009/65/EF (UCITS) berettiget til fordelene efter artikel 10 og 11. Enheder, der ikke er UCITS, og som er etableret i en kontraherende stat, og i henhold til den anden kontraherende stats nationale regler sidestilles med kollektive investeringsenheder, er berettiget til fordelene efter artikel 10 og 11 for den del af indkomsten, der svarer til de rettigheder, som ejes af personer, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, eller af personer, der er hjemmehørende i en anden stat, med hvilken den kontraherende stat, hvorfra udbyttet eller renterne hidrører, har indgået en aftale om administrativ bistand med henblik på at forhindre skatteunddragelse og skatteundgåelse.

4. Ved anvendelsen af denne overenskomsts artikel 17, stk. 2, litra c, omfatter pensioner, der ydes i henhold til den sociale sikringslovgivning, statspensioner på grund af alderdom, invalidepensioner og lignende betalinger af væsentlig samme karakter, der er omfattet af den sociale sikringslovgivning. I Danmark, omfatter artikel 17, stk. 2, litra c, særligt Folkepension, pension fra ATP, Tidlig Pension, Førtidspension, Seniorpension, Efterløn og andre lignende betalinger af væsentlig samme karakter, der pålægges efter datoen for overenskomstens undertegnelse.

5. For så vidt angår artikel 20 er der enighed om, at ordene "lærling" omfatter enhver person, der melder sig frivilligt til internationale udstationeringer som defineret i artikel L122-1 ff. i kapitel II i afsnit II i Code du service national (den franske værnepligtslov).

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Paris den 4. februar 2022, på dansk og fransk, begge med samme gyldighed.

For regeringen i Kongeriget
Danmark

For regeringen i Den
Franske Republik

Nicolai WAMMEN
Finansminister

Bruno Le Maire
Økonomi-, Finans- og
Genopretningsminister